

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 2 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – Pagalba *Nürburgring* (Vokietija) kompleksui – Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta iš dalies nesuderinama su vidaus rinka – Nesuderinama pripažintos valstybės pagalbos gavėjų turto pardavimas – Atvira, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė konkurso procedūra – Sprendimas, kuriuo pripažįstama, kad nesuderinamos pagalbos grąžinimas nesusijęs su nauju *Nürburgring* komplekso savininku ir kad jam nebuvo suteikta naujos pagalbos šiam kompleksui įsigyti – Priimtinumai – Suinteresuotosios šalies statusas – Konkrečiai susijęs asmuo – Suinteresuotųjų šalių procesinių teisių pažeidimas – Sunkumai, dėl kurių reikėtų pradėti formalią tyrimo procedūrą – Motyvavimas – Įrodymų iškraipymas“

Byloje C-647/19 P

dėl 2019 m. rugpjūčio 30 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Ja zum Nürburgring eV, įsteigta Niurburge (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwälte* D. Frey ir M. Rudolph,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai L. Flynn, B. Stromsky ir T. Maxian Rusche,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2021 m. balandžio 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Ja zum Nürburgring eV* prašo panaikinti 2019 m. birželio 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Ja zum Nürburgring / Komisija* (T-373/15, EU:T:2019:432, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2014 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimo (ES) 2016/151 dėl valstybės pagalbos SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), kurią Vokietija suteikė *Nürburgring* (OL L 34, 2016, p. 1) (toliau – galutinis sprendimas), dalinio panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 Šios bylos faktinėms aplinkybėms taikytinas 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), iš dalies pakeistas 2013 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 734/2013 (OL L 204, 2013, p. 15) (toliau – Reglamentas Nr. 659/1999); jis panaikintas 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentu (ES) 2015/1589, nustatančiu išsamias [SESV] 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9).
- 3 Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte sąvoka „suinteresuotoji šalis“ apibrėžiama kaip „kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos“.
- 4 Šio reglamento 4 straipsnio „Pirminis pranešimo patikrinimas ir Komisijos sprendimai“ 2–4 dalyse nustatyta:

„2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama [SESV 107] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką (toliau – „sprendimas nepateikti prieštaravimų“). Šiame sprendime nurodoma, kokia Sutartyje numatyta išimtis buvo taikyta.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą [procedūrą] pagal [SESV 108] straipsnio 2 dalį (toliau – „sprendimas pradėti formalus tyrimo procesą [formalią tyrimo procedūrą]“).

- 5 Minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Sprendime pradėti formalus tyrimo procesą [formalią tyrimo procedūrą] apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų

pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

- 6 Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta, kad galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal šio reglamento 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis.

Ginčo aplinkybės ir ginčijami sprendimai

- 7 Skundžiamo sprendimo 1–16 punktuose išdėstyta ginčo aplinkybės šio proceso tikslais galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 8 *Nürburgring* kompleksą (toliau – *Nürburgring*), esantį Reino krašto-Pfalco federalinėje žemėje (Vokietija), sudaro automobilių lenktynių žiedinė trasa (toliau – *Nürburgring* žiedinė trasa), pramogų parkas, viešbučiai ir restoranai.
- 9 2002–2012 m. valstybės įmonės, kurioms priklausė *Nürburgring* kompleksas (toliau – pardavėjos), daugiausia iš Reino krašto-Pfalco federalinės žemės gavo pagalbą. 2011 m. apeliante, Vokietijos automobilių sporto asociacija, pateikė Komisijai pirmąjį skundą dėl šios pagalbos. 2012 m. Komisija dėl šios pagalbos pradėjo formalią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį. Tais pačiais metais *Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler* (Bad Arveilerio Nojenaro apylinkės teismas, Vokietija) konstatavo, kad pardavėjos yra nemokios, ir buvo nuspręsta parduoti jų turtą. Buvo pradėta viešojo konkurso procedūra (toliau – konkurso procedūra), ji baigėsi šį turtą pardavus bendrovei *Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH* (toliau – *Capricorn*).
- 10 2013 m. apeliante pateikė Komisijai antrąjį skundą, motyvuodama tuo, kad konkurso procedūra nebuvo atvira, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė. Apeliantės teigimu, taip konkursą laimėjęs dalyvis gavo naują pagalbą ir užtikrino pardavėjų ekonominės veiklos tęstinumą, todėl nurodymas susigrąžinti pardavėjoms suteiktą pagalbą turėjo būti taikomas ir jam.
- 11 Galutinio sprendimo 2 straipsnyje Komisija konstatavo, kad tam tikros pardavėjoms suteiktos pagalbos priemonės (toliau – pardavėjoms suteikta pagalba) yra neteisėtos ir nesuderinamos su vidaus rinka. Galutinio sprendimo 3 straipsnio 2 dalyje ji nurodė, kad *Capricorn* ir jos patronuojamosios bendrovės nėra susijusios su galimu pardavėjoms suteiktos pagalbos susigrąžinimu (toliau – pirmasis ginčijamas sprendimas).
- 12 Galutinio sprendimo 1 straipsnio paskutinėje įtraukoje Komisija padarė išvadą, kad *Nürburgring* turto pardavimas *Capricorn* nėra valstybės pagalba (toliau – antrasis ginčijamas sprendimas). Šiuo klausimu Komisija manė, kad konkurso procedūra buvo atvira, skaidri ir nediskriminacinė, kad per ją patvirtinta pardavimo kaina atitinka rinkos sąlygas ir kad tarp pardavėjų ir pirkėjos nėra ekonominės veiklos tęstinumo.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 13 Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. liepos 10 d., apeliante pareiškė ieškinį dėl pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų panaikinimo.

- 14 Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepriimtina tiek, kiek juo buvo siekiama panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, nes apeliante neįrodė, kad tas sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs. Bendrasis Teismas dėl skundžiamo sprendimo 48–69 punktuose išdėstytų motyvų nusprendė, pirma, kad teisės požiūriu apeliante nepakankamai įrodė, jog šis sprendimas iš esmės paveikė jos konkurencinę padėtį atitinkamose rinkose, antra, kad ji, kaip profesinė asociacija, negalėjo pasinaudoti teise pareikšti ieškinį dėl vieno iš savo narių ir, trečia, kad ji neįrodė, jog per formalią tyrimo procedūrą, vykdytą iki pirmojo ginčijamo sprendimo priėmimo, užėmė derybinę poziciją, kuri buvo aiškiai apibrėžta ir glaudžiai susijusi su pačiu to sprendimo dalyku.
- 15 Kalbant apie prašymą panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, skundžiamo sprendimo 83 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad šalys sutaria dėl aplinkybės, jog antrasis ginčijamas sprendimas yra sprendimas, priimtas pasibaigus SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatytam preliminarus pagalbos tyrimo etapui, o ne formaliai tyrimo procedūrai.
- 16 Skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog negalima atmesti to, kad atsižvelgiant į apeliantės tikslą atkurti ir reklamuoti *Nürburgring* automobilių lenktynių žiedinę trasą ir tai, kad ji dalyvavo pirmame konkurse dėl *Nürburgring* turto pardavimo procedūros etape ir surinko daug informacijos apie šį turtą, ji turėjo galimybę per SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą pateikti Komisijai pastabas, į kurias ši institucija galėjo atsižvelgti, vertindama konkurso procedūros atvirumą, skaidrumą, nediskriminacinį ir besąlyginį pobūdį, taip pat klausimą, ar *Nürburgring* turtas per šią procedūrą buvo perleistas už rinkos kainą. Taigi skundžiamo sprendimo 89 punkte jis nusprendė, kad, kiek tai susiję su antruoju ginčijamu sprendimu, apeliante turėtų būti pripažinta suinteresuotąja šalimi, todėl skundžiamo sprendimo 93 punkte pažymėjo, kad apeliante turėjo teisę pareikšti ieškinį dėl antrojo ginčijamo sprendimo, siekdama apsaugoti iš SESV 108 straipsnio 2 dalies kylančias procesines teises.
- 17 Skundžiamo sprendimo 129 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog tam, kad galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio esmės tiek, kiek juo siekiama panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, visų pirma dėl penktojo ir aštuntojo pagrindų, grindžiamų SESV 108 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies, taip pat apeliantės procesinių teisių pažeidimu, reikėjo išnagrinėti, ar ieškinio pirmasis–ketvirtasis pagrindai leidžia nustatyti, kad pasibaigus preliminarus tyrimo etapui Komisija susidūrė su sunkumais, dėl kurių turėjo būti pradėta formalus tyrimo procedūra.
- 18 Tai išnagrinėjęs Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 176 punkte konstatavo, kad penktasis ir aštuntasis pagrindai, nagrinėjami atsižvelgiant į argumentus, kuriuos apeliante pateikė pirmajam–ketvirtajam pagrindams pagrįsti, neleidžia nustatyti, kad pasibaigus preliminarus tyrimo etapui Komisijai kilo sunkumų, dėl kurių turėjo būti pradėta formalus tyrimo procedūra, taigi tie pagrindai turėjo būti atmesti.
- 19 Bendrasis Teismas taip pat išnagrinėjo ir atmetė atitinkamai 182–190 ir 193–197 punktuose pateiktus ieškinio šeštąjį ir devintąjį pagrindus, grindžiamus atitinkamai tuo, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti ir teisę į gerą administravimą.
- 20 Taigi skundžiamo sprendimo 198 punkte Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

21 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- panaikinti pirmąjį ir antrąjį ginčijamus sprendimus,
- nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
- priteisti iš Komisijos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

22 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamo sprendimo 73–94 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad ieškinys dėl antrojo ginčijamo sprendimo yra priimtinas,
- atmesti šį ieškinį kaip nepriimtina;
- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš apeliantės šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 23 Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo penkis pagrindus: pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ja, kaip nagrinėjamos pagalbos gavėjos konkurente, antrasis – teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ja, kaip su profesine asociacija, trečiasis – teisės klaida, nes Bendrasis Teismas manė, kad apeliantė neturėjo teisės pareikšti ieškinio dėl antrojo ginčijamo sprendimo, ketvirtasis – nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu, faktinių aplinkybių ir įrodymų iškraipymu bei teisės klaida, padaryta nagrinėjant pagrindus, pateiktus dėl netiesioginio Komisijos atsisakymo pradėti formalią tyrimo procedūrą, ir penktasis – teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė vertindamas antrojo ginčijamo sprendimo motyvų pakankamumą.
- 24 Apeliacinio skundo pirmasis ir antrasis pagrindai susiję su tuo, kad Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, o trečiasis–penktasis pagrindai susiję su prašymo panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą atmetimu.

Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su prašymu panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą

Dėl pirmojo pagrindo

- 25 Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 56 punktu, kuris suformuluotas taip:

„Be to, kiek ieškovė teigia, kad jos padėčiai rinkoje buvo padarytas didelis poveikis dėl ankstesnių jos investicijų į *Nürburgring* žiedinę trasą, reikia pažymėti, kad vien to, jog ji vienu ar kitu būdu investavo į *Nürburgring*, nepakanka konstatuoti, kad ji, kaip ūkio subjektas, vykdė veiklą reikšmingose rinkose (beje, ji neteigia, kad taip buvo) ar juo labiau kad jos, kaip ūkio subjekto, padėčiai minėtose rinkose dėl pardavėjoms suteiktos pagalbos, kuri, jos manymu, padarė jos investicijas nenaudingas, buvo padarytas didelis poveikis. Bet kuriuo atveju ieškovė nepaaiškina, kaip pirmasis ginčijamas sprendimas, kuriame nustatyta, kad *Nürburgring* pirkėja neturi grąžinti pardavėjoms suteiktos pagalbos, padarė poveikį jos investicijų į *Nürburgring* naudingumui.“

– *Šalių argumentai*

- 26 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis teisės požiūriu nepakankamai atsakė į jos argumentus dėl reikšmingo neigiamo poveikio jos padėčiai rinkoje ir taip, kaip teigia apeliantė, pažeidė pareigą motyvuoti, jos teisę būti išklaustyta ir teisę į veiksmingą teisminę gynybą.
- 27 Kalbant konkrečiai, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 56 punkto antrame sakinyje tvirtindamas, jog ji nepaaiškino, kaip pirmasis ginčijamas sprendimas paveikė jos investicijų į *Nürburgring* naudingumą, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jos argumentą, nurodytą Bendrajam Teismui pateikto dubliko 32 punkte, kad šios investicijos iš esmės buvo sumenkintos ir iškraipytas jų tikslas – skatinti naudojimąsi tradicine *Nürburgring* žiedine trasa ir užtikrinti, kad sporto renginių organizatoriai galėtų ja naudotis bendrąjį interesą atitinkančiomis sąlygomis, siekiant kryžminio subsidijavimo būdu finansuoti viešbučių ir laisvalaikio infrastruktūrą, kuri yra nesusijusi su automobilių sportu ir pastatyta naudojantis pardavėjoms suteikta pagalba. Apeliantė pridūrė, kad *Nürburgring* turto dalių pardavimas *Capricorn*, kaip tiesioginė neteisėta pasekmė, padarė neigiamą poveikį jos padėčiai rinkoje; tą lėmė neteisėta pagalba.
- 28 Ji mano, kad dėl glaudaus ryšio tarp jos investicijų į *Nürburgring* žiedinę trasą ir šios trasos naudojimo bendrąjį interesą atitinkančiomis sąlygomis ji yra taip glaudžiai susijusi su šios žiedinės trasos eksploatavimu, kad užėmė padėtį atitinkamoje automobilių lenktynių žiedinių trasų eksploatavimo rinkoje. Šiuo klausimu ji primena, kad Bendrajame Teisme atkreipė dėmesį į tai, jog *Nürburgring* žiedinė trasa yra natūralus monopolis. Vis dėlto Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad konkurencija dėl natūralaus monopolio eksploatavimo gali būti tik potenciali. Vadinasi, apeliantės investicijos buvo tiesiausias būdas užimti dominuojančią padėtį rinkoje. Dėl tų pačių priežasčių skundžiamo sprendimo 56 punkto pirmame sakinyje esantis teiginys, kad apeliantė netvirtino, jog pardavėjoms suteikta pagalba iš esmės paveikė jos padėtį rinkoje, taip pat yra netikslus.

29 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos aiškinimu, kai skundžiamo sprendimo 56 punkte nusprendė, jog vienaip ar kitaip atliktų investicijų nepakanka, kad būtų konstatuota, jog investuotojas, kaip ūkio subjektas, yra rinkoje, kurioje buvo padarytos investicijos.

30 Komisija tvirtina, kad pirmasis pagrindas yra nereikšmingas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

31 Siekiant kartu išnagrinėti abi pirmojo pagrindo dalis, reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją sprendimas gali būti laikomas konkrečiai susijusiu su subjektais, kurie nėra jo adresatai, tik jeigu tas sprendimas susijęs su jais dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl juos iš kitų asmenų išskiriančios faktinės padėties, todėl individualizuoja juos taip pat, kaip ir tokio sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Sprendimo *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, 223 punktas; 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93 punktas ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 33 punktas).

32 Jeigu, kaip šioje byloje, ieškovas ginčija sprendimo, kuriuo vertinama pagalba, priimto per formalią tyrimo procedūrą, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas suinteresuotuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, nepakanka ieškinį pripažinti priimtiniu. Taigi jis turi įrodyti turįs ypatingą statusą, kaip jis suprantamas pagal šio sprendimo pirmesniame punkte primintą jurisprudenciją. Taip yra, be kita ko, tuo atveju, jei pagalba, kuri yra nagrinėjamo sprendimo dalykas, daro didelį poveikį tokio ieškovo padėčiai rinkoje (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 97 punktas ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37 punktas).

33 Kaip pats Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 48 punkte, Komisijos sprendimas, kuriuo užbaigiama formali tyrimo procedūra, laikomas konkrečiai susijusiu ne tik su pagalbą gavusia įmone, bet ir su ja konkuruojančiomis įmonėmis, kurios aktyviai dalyvavo per šią procedūrą, jeigu jų padėtį rinkoje iš esmės veikia pagalbos priemonė, kuri yra ginčijamo sprendimo dalykas (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98 punktas ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38 punktas).

34 Vien tai, kad investuojama į tam tikrą infrastruktūros dalį, nereiškia, jog atitinkamas investuotojas veikia kokioje nors rinkoje, susijusioje su šios infrastruktūros eksploatavimu. Juo labiau taip yra tuo atveju, kai tokiomis investicijomis siekiama skatinti įvairius ūkio subjektus naudotis minėta infrastruktūra bendrąjį interesą atitinkančiomis sąlygomis, kaip, pasak apeliantės, buvo investicijų, kurias ji teigia atlikusi į *Nürburgring* žiedinę trasą, atveju.

35 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 56 punkte iš esmės nusprendė, kad apeliantės argumentų dėl jos atliktų investicijų į *Nürburgring* žiedinę trasą nepakanka siekiant įrodyti, kad pirmasis ginčijamas sprendimas buvo konkrečiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 31 punkte nurodytą jurisprudenciją. Taigi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

36 Kalbant apie pirmojo pagrindo pirmą dalį, iš esmės grindžiamą Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Bendrajam

Teismui tenkanti pareiga motyvuoti sprendimus nereikalauja, jog jis išsamiai ir vieną po kito išnagrinėtų visus ginčo šalių argumentus. Taigi motyvavimas gali būti netiesioginis su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti savo kontrolę (2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 96 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 37 Iš skundžiamo sprendimo 56 punkto kad ir netiesiogiai, bet aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog apeliantės argumentų, grindžiamų jos atliktomis investicijomis į *Nürburgring* žiedinę trasą, nepakanka, siekiant įrodyti, kad ji veikė atitinkamoje rinkoje, ar juo labiau kad priemonė, kuri yra pirmojo pagrindo ginčijamo sprendimo dalykas, iš esmės paveikė jos konkurencinę padėtį šioje rinkoje.
- 38 Taigi pirmojo pagrindo pirma dalis ir visas šis pagrindas turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Dėl antrojo pagrindo

- 39 Apeliacinio skundo antrasis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 69 punktu; jame Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, atsižvelgiant į 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Komisija / Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59 punktai) nustatytas griežtas sąlygas, reikia konstatuoti, jog apeliantė neįrodė, kad per formalią tyrimo procedūrą, po kurios buvo priimtas pirmasis ginčijamas sprendimas, užėmė aiškiai apibrėžtą ir su pačiu to sprendimo dalyku glaudžiai susijusią derybinę poziciją, galinčią įrodyti, kad sprendimas buvo konkrečiai su ja susijęs.

– Šalių argumentai

- 40 Apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti ir iškraipė jo vertinimui pateiktas faktines aplinkybes bei įrodymus. Ji mano, kad Bendrajame Teisme įrodė, jog per administracinę procedūrą, po kurios buvo priimtas pirmasis ginčijamas sprendimas, atliko aktyvų ir unikalų vaidmenį, susijusį su *Nürburgring* žiedinės trasos eksploatavimu bendrojo intereso tikslais. Jos, kaip derybininkės, padėtis, aiškiai apibrėžta ir glaudžiai susijusi su to sprendimo dalyku, buvo panaši į *Landbouwschap* (Nyderlandų viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, įsteigta siekiant užtikrinti žemės ūkio sektoriaus ūkio subjektų bendrų interesų apsaugą, kartu paisant viešojo intereso) padėtį byloje, kurioje priimtas 1988 m. vasario 2 d. Sprendimas *Kwekerij van der Kooy ir kt. / Komisija* (67/85, 68/85 ir 70/85, EU:C:1988:38, 20–24 punktai), ir Europos sintetinių pluoštų asociacijos (CIRFS) padėtį byloje, kurioje priimtas 1993 m. kovo 24 d. Sprendimas *CIRFS ir kt. / Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111, 29 ir 30 punktai).
- 41 Iš tikrųjų apeliantė derėjosi su Komisija dėl pirmajame ginčijamame sprendime nurodytos pagalbos, kad užtikrintų savo nariams galimybę eksploatuoti šią žiedinę trasą laikantis pagalbą reglamentuojančių teisės aktų ir bendrojo intereso tikslo, ir tai, kad jos investicijos ir toliau prisidės prie šio tikslo įgyvendinimo. Šios faktinės aplinkybės išskiria apeliantę iš visų kitų asmenų, o tai suteikia jai teisę pareikšti ieškinį dėl pirmojo ginčijamo sprendimo.
- 42 Vadinas, Bendrasis Teismas negalėjo nepripažinti apeliantės teisės pareikšti ieškinį nepaiškinęs, kodėl, atsižvelgiant į jos nurodytus ieškinio pagrindus, įrodymus ir išsamius argumentus, nebuvo įvykdytos būtinos sąlygos, kad jai būtų pripažinta tokia teisė. Skundžiamo sprendimo 69 punkte pateikta Bendrojo Teismo nuoroda į „2005 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Komisija /*

Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59 punktai) nustatytas griežtas sąlygas“ neleidžia suprasti, kokias sąlygas Bendrasis Teismas išnagrinėjo. Taigi Bendrasis Teismas nemotyvavo arba nepakankamai motyvavo savo sprendimą, o tai taip pat pažeidė teisę būti išklaustytam ir teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Be to, manydamas, kad apeliantė „neįrodė“, jog per formalią tyrimo procedūrą, vykusią prieš priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą, ji užėmė derybinę poziciją, tačiau nepaaiškindamas, kokius apeliantės pateiktus įrodymus išnagrinėjo, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir įrodymus.

43 Komisija mano, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

44 Iš skundžiamo sprendimo 58 punkto matyti, kad Bendrajame Teisme apeliantė, be kita ko, teigė, kad veda derybas, siekdama apginti Vokietijos automobilių sporto interesus, visų pirma susijusių su *Nürburgring* automobilių lenktynių žiedinės trasos atkūrimu ir reklamavimu, ir kad ji dalyvavo administracinėje procedūroje, vykusioje prieš priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą, ir pateikė skundą, rašytines pastabas bei įrodymus.

45 Skundžiamo sprendimo 66 ir 67 punktuose Bendrasis Teismas apibendrina argumentus, kuriais remdamasis Teisingumo Teismas pripažino ieškinius bylose, kuriose priimti 1988 m. vasario 2 d. Sprendimas *Kwekerij van der Kooy ir kt. / Komisija* (67/85, 68/85 ir 70/85, EU:C:1988:38) ir 1993 m. kovo 24 d. Sprendimas *CIRFS ir kt. / Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111), priimtinais. Be to, minėto sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis savo ir Teisingumo Teismo jurisprudencija, nurodė, jog fakto, kad profesinė asociacija pateikė skundą, dėl kurio pradėta formali tyrimo procedūra, arba per tą procedūrą pateikė pastabas, nepakanka, kad šiai asociacijai būtų pripažintas ypatingas derybininkės statusas.

46 Galiausiai skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas nurodė „griežtas sąlygas, nustatytas 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Komisija / Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59 punktai)“, kuriame pats Teisingumo Teismas priminė konkrečias bylą, kuriose buvo priimti 1988 m. vasario 2 d. Sprendimas *Kwekerij van der Kooy ir kt. / Komisija* (67/85, 68/85 ir 70/85, EU:C:1988:38) ir 1993 m. kovo 24 d. Sprendimas *CIRFS ir kt. / Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111), aplinkybes ir paaiškino, kuo tie sprendimai skiriasi nuo situacijos, kai paprasta suinteresuotoji šalis aktyviai dalyvauja procedūroje, po kurios priimamas sprendimas dėl valstybės pagalbos.

47 Ši priminta jurisprudencija leidžia suprasti, kodėl apeliantės argumentų, apibendrintų skundžiamo sprendimo 58 punkte, nepakanka, kad jai būtų suteiktas derybininkės statusas, kaip tai suprantama pagal skundžiamo sprendimo 66–69 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

48 Taigi skundžiamo sprendimo 65–69 punktuose išdėstytų Bendrojo Teismo motyvų, nors ir gana glaustų, pakanka, kad apeliantė galėtų suprasti jos argumentų, pateiktų grindžiant prašymo panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą priimtinumą, atmetimo priežastis; šie Bendrojo Teismo motyvai grindžiami 1988 m. vasario 2 d. Sprendimo *Kwekerij van der Kooy ir kt. / Komisija* (67/85, 68/85 ir 70/85, EU:C:1988:38) ir 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. / Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111) jurisprudencija.

- 49 Teiginį, kad Bendrasis Teismas tariamai iškreipė faktines aplinkybes ir įrodymus, reikia atmesti kaip nepriimtina, nes apeliantė nenurodė nei konkrečių elementų, kuriuos Bendrasis Teismas iškreipė, nei to, kaip jis juos iškreipė (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 1 d. Nutarties *Vidmar ir kt. / Komisija, C-240/16 P, EU:C:2017:89, 26 ir 27 punktus*).
- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.
- 51 Kadangi pirmasis ir antrasis pagrindai turi būti atmesti, reikia atmesti apeliacinį skundą tiek, kiek juo prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą dėl tos dalies, kurioje Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą.

Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su prašymu panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą

Dėl Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio priimtimumo

- 52 Nepateikusi priešpriešinio apeliacinio skundo Komisija prašo Teisingumo Teismo išnagrinėti ieškinio priimtimumą tiek, kiek juo siekiama panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, nes, jos nuomone, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas ir taikydamas sąvoką „suinteresuotoji šalis“, kaip ji suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalis ir Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, ir klaidingai nusprendė, kad apeliantė galėjo remtis tokiu statusu.
- 53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, gavęs apeliacinį skundą pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, privalo, jei reikia – *ex officio*, nuspręsti dėl viešosios tvarkos pagrindo, grindžiamo asmens pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtimumo sąlygų nesilaikymu (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Bayerische Motoren Werke ir Freistaat Sachsen / Komisija, C-654/17 P, EU:C:2019:634, 44 punktą* ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 54 Iš skundžiamo sprendimo 84–89 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, jog apeliantė turėjo teisę prašyti panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą kaip suinteresuotoji šalis, kad užtikrintų iš SESV 108 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies kylančių procesinių teisių apsaugą.
- 55 Pirma, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas neišsamiai išaiškino Teisingumo Teismo jurisprudenciją šioje srityje ir neatsižvelgė į tai, jog suinteresuotosios šalies statusas reiškia konkurencijos santykių buvimą.
- 56 Vis dėlto šis argumentas turi būti atmestas. Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte sąvoka „suinteresuotoji šalis“ apibrėžta kaip „kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos“. Šioje nuostatoje pakartojama sąvokos „suinteresuotosios šalys“, kaip ji suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, apibrėžtis, kaip ji aiškinama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 41 punktą* ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 57 Kaip išvados 30 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nors su pagalbos gavėju konkuruojanti įmonė neginčijamai yra viena iš „suinteresuotųjų šalių“, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, subjektas, kuris nėra atitinkamo pagalbos gavėjo konkurentas, gali būti pripažintas „suinteresuotąja šalimi“, jeigu įrodo, kad pagalbos suteikimas gali būti žalingas jo interesams. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tam reikia, kad jis įrodytų, jog minėta pagalba gali turėti konkrečios įtakos jo padėčiai (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 65 punktą ir 2011 m. spalio 27 d. Sprendimo *Austrija / Scheucher-Fleisch ir kt.*, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 132 punktą).
- 58 Taigi reikia atmesti Komisijos argumentą, kad iš 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435), 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) matyti, kad suinteresuotosios šalies statusas reiškia konkurencijos santykių buvimą.
- 59 Iš tiesų, kaip matyti iš 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435) 104 punkto, Teisingumo Teismas pripažino profesinę sąjungą suinteresuotąja šalimi, remdamasis galimu neigiamu poveikiu jos ir jos narių interesams, daromu per kolektyvines derybas dėl toje byloje nagrinėjamų priemonių.
- 60 Kalbant apie 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimą *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64 punktas), Teisingumo Teismas savo analizės negrindė konkurencijos santykiais tarp pagalbos gavėjo ir įmonės ieškovės toje byloje, bet rėmėsi tuo, kad šiai įmonei gamybos procese reikėjo tos pačios žaliavos kaip ir pagalbos gavėjui.
- 61 Galiausiai Komisijos nurodytas 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43 punktas) neturi reikšmės. Iš tiesų to sprendimo 43 punkte buvo kalbama ne apie asmens ar įmonės, kaip suinteresuotosios šalies, statusą, bet, atsižvelgiant į Komisijos sprendimą, palikusį galioti atitinkamų nacionalinių priemonių, nustatančių pagalbos sistemą, pasekmes, apie galimą tiesioginį neigiamą poveikį skundo pateikėjo, kuris tvirtina, kad dėl tokių priemonių jo konkurencinė padėtis tampa nepalanki, teisinei padėčiai.
- 62 Antra, Komisija tvirtina, kad tai, jog Bendrasis Teismas pripažino apeliančės suinteresuotosios šalies statusą, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 88 punkto, grindžiama tuo, kad apeliančė potencialiai turi reikšmingos informacijos. Vien to, kad asmuo turi informacijos, kuri galėtų būti reikšminga per formalią priemonės tyrimo procedūrą, siekiant nustatyti, ar ta priemonė yra neteisėta valstybės pagalba, nepakanka tokiam statusui pripažinti.
- 63 Žinoma, skundžiamo sprendimo 86 punkte kalbėdamas apie apeliančės statusą Bendrasis Teismas nurodė, kad jos, „pelno nesiekiančios asociacijos, tikslas yra atkurti ir reklamuoti *Nürburgring* automobilių lenktynių žiedinę trasą ir ginti savo narių, kurie organizuoja sporto varžybas šioje trasoje, kolektyvinius interesus“, taip pat tai, kad apeliančės interesams „galėjo būti padarytas konkretus poveikis suteikus pagalbą, kuri, anot [apeliantės], turėjo būti konstatuota antrajame ginčijamame sprendime, dėl to, kad konkurso procedūra nebuvo atvira, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė ir per ją *Nürburgring* turtas nebuvo parduotas *Capricorn* už rinkos kainą“.

- 64 Vis dėlto iš skundžiamo sprendimo 88 punkto matyti, kad siekdamas pripažinti apeliantę „suinteresuotąja šalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, Bendrasis Teismas galiausiai rėmėsi aplinkybe, kad negalima „atmesti to, jog, atsižvelgiant į [apeliantės] tikslą atkurti ir reklamuoti *Nürburgring* automobilių lenktynių žiedinę trasą ir tai, kad ji dalyvavo pirmame konkurso procedūros etape ir surinko daug informacijos apie *Nürburgring* turtą, ji turėjo galimybę per formalią tyrimo procedūrą, numatytą SESV 108 straipsnio 2 dalyje, pateikti Komisijai pastabas, į kurias ši institucija galėjo atsižvelgti vertindama konkurso procedūros atvirumą, skaidrumą, nediskriminacinį pobūdį ir besąlygiškumą, ir klausimą, ar *Nürburgring* turtas per šią procedūrą buvo parduotas už rinkos kainą“.
- 65 Kaip išvados 33 ir 34 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, tai, kad asmuo turi informacijos, kuri gali būti reikšminga per formalią pagalbos tyrimo procedūrą, nereiškia, kad tokios pagalbos suteikimas galėtų daryti poveikį tokio asmens interesams ir kad ši pagalba galėtų daryti konkrečią įtaką jo padėčiai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 57 punkte nurodytą jurisprudenciją. Taigi vien svarbios informacijos turėjimo nepakanka, kad šį asmenį būtų galima laikyti suinteresuotąja šalimi.
- 66 Vis dėlto iš pirmojoje instancijoje nagrinėtos bylos medžiagos, kuri Teisingumo Teismui buvo perduota pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 167 straipsnio 2 dalį, matyti, kad apeliantė, be kita ko, tvirtino, kad ji yra asociacija, ginanti viso Vokietijos automobilių sporto interesus, susijusius su *Nürburgring* žiedine trasa, kad jos pagrindinis tikslas yra garantuoti šios žiedinės trasos eksploatavimą ekonominėmis sąlygomis, orientuotomis į bendrąjį interesą, užtikrinančiomis prieigą prie jos ir sportininkams mėgėjams, ir kad *Capricorn* vadovaujasi didžiausio pelno siekimo koncepcija, nesuderinama su apeliantės tikslais.
- 67 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, kurių Komisija neginčijo, reikia pripažinti, kad nurodytas pagalbos suteikimas *Capricorn*, susijęs su *Nürburgring* įgijimu, galėtų turėti įtakos apeliantės ir jos narių interesams, todėl ji turi būti laikoma „suinteresuotąja šalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 68 Taigi reikia konstatuoti, kad prašymas panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą yra priimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo

- 69 Trečiuoju pagrindu apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 83 punktą; jame Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos dėl pirmojo ginčijamo sprendimo, antrasis ginčijamas sprendimas negali būti laikomas konkrečiai susijusiu su pačia apeliante arba vienu iš jos narių.
- 70 Šis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo motyvais, kurie nėra būtini jo rezoliucinei daliai pagrįsti. Iš tiesų, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 93 punkto, Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantė galėjo prašyti panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, ir, kaip matyti iš šio sprendimo 68 punkto, nėra pagrindo abejoti šia išvada.
- 71 Taigi, trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

- 72 Ketvirtąjį pagrindą sudaro penkios dalys. Pirmiausia reikia išnagrinėti šio pagrindo antrą, ketvirtą ir penktą dalis.

– Šalių argumentai

- 73 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 152–156 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank AG* rašto, kuriuo buvo patvirtintas *Capricorn* pasiūlymas, turinį, nes nusprendė, kad Komisijai neturėjo kilti abejonių dėl šio rašto privalomojo pobūdžio. Apeliantė primena, kad Bendrajame Teisme ji atkreipė dėmesį į tai, kad minėto rašto paskutiniame puslapyje buvo „svarbi pastaba“, iš kurios matyti, kad tame rašte esančiais terminais ir sąlygomis nebuvo siekiama sukurti teisiškai privalomų įpareigojimų. Kitos tos pačios pastabos ištraukos patvirtina šį vertinimą. Apeliantės teigimu, jeigu Bendrasis Teismas neiškraipė 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto, jis turėjo konstatuoti, kad, kaip ji vertina, šis raštas nebuvo jai privalomas.
- 74 Ketvirtojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 166 punkte pateiktas Bendrojo Teismo teiginys, jog faktinės aplinkybės, susiklosčiusios po 2014 m. kovo 11 d., neturėjo reikšmės nagrinėjant klausimą, ar per konkurso procedūrą *Capricorn* galėjo būti suteikta pagalba, patvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė įrodymus, be to, nepakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą.
- 75 Apeliantės teigimu, priimdama antrąjį ginčijamą sprendimą Komisija turėjo išsamią informaciją ir įrodymų, patvirtinančių, kad vykstant neskaidriai ir diskriminacinei konkurso procedūrai *Capricorn* buvo suteiktas nepagrįstas pranašumas, dėl kurio jai buvo parduotas *Nürburgring* turtas, nepaisant to, kad ta bendrovė buvo nemoki. Priešingai, nei skundžiamo sprendimo 167 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, ši informacija turėjo paskatinti Komisiją pradėti formalią tyrimo procedūrą, net jei apeliantė nepateikė naujo skundo.
- 76 Galiausiai apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo penkta dalis susijusi su skundžiamo sprendimo 173–176 punktais; juose Bendrasis Teismas atmetė apeliantės argumentus, apibendrintus šio sprendimo 170 ir 171 punktuose. Apeliantės teigimu, skundžiamo sprendimo 170 punkte Bendrasis Teismas tik apibendrino jos argumentus, tačiau jų neišnagrinėjo ir nepateikė jų atmetimo motyvų. Tas pats pasakytina apie argumentus, susijusius su *Nürburgring* turto nuomos sutartimi, nurodytus skundžiamo sprendimo 171 punkte. Bendrasis Teismas tik nurodė, kad nuoma buvo sumokėta nuo pardavėjų nepriklausomai bendrovei ir kad *Nürburgring* turto pardavimo kaina buvo sumažinta nuomos įmokų suma, kuri turėjo būti įskaityta į pardavimo kainą iki visiško pardavimo dienos. Bendrasis Teismas, nepateikdamas paaiškinimų, tiesiog nusprendė, kad Komisijai neturėjo kilti abejonių dėl nepagrįsto pranašumo buvimo, o tai yra apeliantės pateiktų įrodymų iškraipymas ir patvirtina teisės klaidą taikant SESV 107 straipsnį ir 108 straipsnio 3 dalį.
- 77 Komisija visų pirma mano, kad ketvirtojo pagrindo antra dalis yra nereikšminga. Jos teigimu, skundžiamo sprendimo 152, 154 ir 155 punktuose pateiktų teiginių, kurių apeliantė neginčijo, pakanka siekiant pagrįsti Bendrojo Teismo argumentus, susijusius su tuo, kad neatrodė, jog Komisijai turėjo kilti abejonių dėl 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto privalomojo pobūdžio, darant prielaidą, kad to sprendimo 153 punkte Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes.

- 78 Bet kuriuo atveju ketvirtojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta. 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašte ne kartą buvo vartojamas terminas „įsipareigojimas“. Iš tikrųjų apeliantė ginčija tik tai, kaip Bendrasis Teismas aiškino šį terminą, atsižvelgdama į kitus tame pačiame rašte pateiktus pareiškimus. Vis dėlto tai susiję su savarankišku Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, kuris taip pat apima pagal nacionalinę teisę sudarytų sutarčių aiškinimą.
- 79 Dėl ketvirtojo pagrindo ketvirtos dalies Komisija mano, kad ji grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo 165–169 punktų aiškinimu. Bendrasis Teismas neigiamai atsakė į klausimą, ar to sprendimo 163 punkte apibendrintas apeliantės teiginys, kad 2014 m. rugpjūčio 13 d. per neskaidrią *Nürburgring* turto perpardavimo procedūrą *Capricorn* buvo pakeista perpirkėju, turėjo būti išnagrinėtas antrajame ginčijamame sprendime. Komisijos teigimu, šis atsakymas yra teisingas, nes aplinkybės, susiklosčiusios po *Nürburgring* turto pardavimo, neturi reikšmės vertinant klausimą, ar *Nürburgring* bankroto administratorius per šį pardavimą veikė kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis investuotojas. Toks investuotojas nebūtų galėjęs atsižvelgti į faktines aplinkybes, kaip antai nurodytą apeliantės, kurios susiklostė po pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo. Nors priimdama antrąjį ginčijamą sprendimą Komisija žinojo apie apeliantės argumentuose nurodytą informaciją, ši informacija neturi reikšmės taikant rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio pardavėjo kriterijų 2014 m. kovo 11 d. pirkimo–pardavimo sutarčiai, sudarytai tarp *Nürburgring* bankroto administratoriaus ir *Capricorn*.
- 80 Galiausiai, atsakydama į ketvirtojo pagrindo penktą dalį, Komisija teigia, kad apeliantės argumentai, apibendrinti skundžiamo sprendimo 170 ir 171 punktuose, nepaneigia rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio pardavėjo kriterijaus laikymosi. Konkrečiai kalbant, to sprendimo 170 punkte apibendrinti argumentai susiję su įvykiais, susiklosčiusiais po minėtos pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo. Tas pats pasakytina apie nuomos sutarties sudarymą, nurodytą minėto sprendimo 171 punkte. To paties sprendimo 173–174 punktuose Bendrasis Teismas pateikė glaustus, bet aiškius motyvus, pagrindžiančius šių argumentų atmetimą. Būtų buvę logiška Bendrajam Teismui pateikti nuorodą į skundžiamo sprendimo 138–158 punktus, nes juose Bendrasis Teismas nurodė, kad *Nürburgring* turto pardavimo kaina buvo nustatyta per atvirą ir skaidrią konkurso procedūrą ir kad nekilo jokių abejonių dėl pasirinkto pasiūlymo finansavimo. Kalbant apie apeliantės argumentą dėl įrodymų iškraipymo, pažymėtina, kad neįmanoma suprasti, kuo grindžiamas šis teiginys, juo labiau kad pati apeliantė pripažįsta, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 170 ir 171 punktuose teisingai apibendrino jos argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 81 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, ketvirtojo pagrindo antra dalis susijusi ne tik su skundžiamo sprendimo 153 punktu, bet ir su to sprendimo 152 ir 154–156 punktais. Taigi negalima jos atmesti kaip nereikšmingos.
- 82 Siekiant išnagrinėti šią dalį reikia priminti, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 151 punkto, investuotojams, suinteresuotiems įsigyti *Nürburgring* turtą, buvo nurodyta, kad jie bus atrinkti, be kita ko, atsižvelgiant į sandorio sudarymo tikimybę. Vienas iš veiksnių, į kuriuos šiuo klausimu turėjo būti atsižvelgta, buvo pasiūlymų finansavimo užtikrinimas, patvirtintas investuotojų finansinių partnerių išduotu finansavimo patvirtinimu.
- 83 Iš galutinio sprendimo 50, 273 ir 278 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija nusprendė, jog *Capricorn* pasiūlymo finansavimas buvo užtikrintas, nes ši bendrovė pateikė 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* raštą, kuris buvo privalomojo pobūdžio.

- 84 Skundžiamo sprendimo 152–155 punktuose Bendrasis Teismas patikrino, ar Komisijos atliktas tyrimas kartu su Vokietijos valdžios institucijų analize galėjo išsklaidyti abejones dėl šio rašto privalomojo pobūdžio, ir to sprendimo 156 punkte padarė išvadą, kad taip iš tikrųjų buvo.
- 85 Taigi reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia apeliantė, atlikdamas šį tikrinimą Bendrasis Teismas iškraipė minėto rašto turinį.
- 86 Šiuo klausimu reikia priminti, kad įrodymai iškraipomi tada, kai nesiremiant naujais įrodymais egzistuojančių įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai neteisingas (2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK / Taryba*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 37 punktas ir 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Industrias Químicas del Vallés / Komisija*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60 punktas).
- 87 Šioje byloje iš 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto, kurį Komisija pateikė Bendrajam Teismui ir kuris yra pirmosios instancijos teismo bylos medžiagoje, matyti, kad jo pirmajame puslapyje aiškiai nurodoma, jog šiame rašte esančiam „įsipareigojimui“ taikomos sąlygos, išdėstytos, be kita ko, „sąlygų sąrašė“, pridėtame prie minėto rašto kaip A priedas.
- 88 Kaip teisingai tvirtina apeliantė, šiame priede galiausiai pateikiamas „svarbus pranešimas“, kuriame, be kita ko, nurodyta, kad „šis sąlygų sąrašas skirtas tik diskusijų tikslams ir juo nesiekama sukurti jokių abiem šalims teisiškai privalomų įpareigojimų <...> Todėl mes neprisiimame atsakomybės už jokių tiesioginius, paskesnius arba kitokius nuostolius, atsirasiančius dėl to, kad buvo remtasi šiuo raštu.“
- 89 Iš šios informacijos akivaizdžiai matyti, kad 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* raštas negalėjo sukurti privalomo finansavimo įpareigojimo jį išdavusiam bankui ir *Capricorn* naudai.
- 90 Be to, šią išvadą patvirtina šio rašto 5 puslapio 9 dalyje „Taikytina teisė ir jurisdikcija“ esanti nuoroda, kurioje kalbama apie „bet kokią galimą nesutartinę prievolę“, kylančią iš minėto rašto, nenurodant sutartinių prievolių būtent dėl to, kad šis raštas nebuvo skirtas jų sukurti.
- 91 Šiuo klausimu nesvarbu, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 152 ir 153 punktuose, tame pačiame rašte nurodyta, jog *Deutsche Bank* „pasirengęs suteikti“ *Capricorn* 45 mln. EUR paskolą, ir kad jame kelis kartus remiamasi „įsipareigojimu“, kurį *Deutsche Bank* prisiėmė *Capricorn* atžvilgiu, nes iš šio sprendimo 88 punkte nurodytos informacijos aiškiai matyti, kad šis „įsipareigojimas“ nesukūrė teisiškai privalomų finansavimo įsipareigojimų, kaip ir ankstesni *Deutsche Bank* raštai, kuriuos Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 154 punkte. Šios išvados nepaneigia tai, kad 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto neprivalomas pobūdis buvo nurodytas kitaip nei paskutiniuose dviejuose raštuose.
- 92 Darytina išvada, kad, kaip apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antroje dalyje teigia apeliantė, Bendrasis Teismas iškraipė 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto turinį, taigi ši dalis yra pagrįsta.
- 93 Ketvirtojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantė iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui padarius teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 166 punkte šis atmetė jos argumentus, apibendrintus to sprendimo 162 ir 163 punktuose.

- 94 Kaip išvados 108 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Bendrajame Teisme apeliante iš esmės nurodė, kad, 2014 m. kovo 11 d. sudarius *Nürburgring* turto pirkimo–pardavimo sutartį ir pardavus jį *Capricorn*, ši ir pardavėjai sudarė garantinį susitarimą dėl pardavimo kainos mokėjimo dalimis, kuriame numatyta galimybė, kad tuo atveju, jeigu antroji pardavimo kainos dalis bus nesumokėta ilgą laiką, turtas turės būti parduotas, ir vėliau tai iš tikrųjų įvyko.
- 95 Skundžiamo sprendimo 166 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad pagalba, kurią, apeliante teigimu, Komisija turėjo konstatuoti antrajame ginčijamame sprendime, *Capricorn* buvo suteikta 2014 m. kovo 11 d., kai minėtas turtas jai buvo parduotas už tariamai mažesnę nei rinkos kainą. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad faktinės aplinkybės, susiklosčiusios po šios datos, neturi reikšmės nagrinėjant klausimą, ar pagalba galėjo būti suteikta *Capricorn* vykstant konkurso procedūrai. Skundžiamo sprendimo 167 punkte jis pridūrė, kad jei apeliante norėjo, kad Komisija taip pat išnagrinėtų naujos pagalbos, atsiradusios tariamai pratęsus pardavimo procesą, buvimą, ji turėjo pateikti naują skundą šiuo klausimu.
- 96 Šiuo klausimu tiesa, kad jeigu turėtų būti nuspręsta, jog *Capricorn* buvo suteikta pagalba, atitinkanti skirtumą tarp *Nürburgring* turto rinkos kainos ir jo įsigijimo kainos, kurią *Capricorn* sumokėjo per konkurso procedūrą, neatitinkančią atvirumo, skaidrumo, besąlygiškumo ir nediskriminacinio pobūdžio reikalavimų, tokia pagalba neišvengiamai būtų buvusi suteikta 2014 m. kovo 11 d., kai šis turtas buvo perduotas *Capricorn* ir pasirašyta to turto pirkimo–pardavimo sutartis.
- 97 Vis dėlto, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 166 punkte nurodė Bendrasis Teismas, tai nereiškia, kad po šios datos susiklosčiusios faktinės aplinkybės iš esmės buvo visiškai nesvarbios vertinant klausimą, ar tokia pagalba iš tikrųjų buvo suteikta.
- 98 Šiuo klausimu primintina, kad sprendimo dėl valstybės pagalbos teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į informaciją, kurią Komisija galėjo turėti priimdama sprendimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice, C-300/16 P*, EU:C:2017:706, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kaip išvados 102 ir 103 punktuose iš esmės pažymi generalinis advokatas, preliminarus valstybės pagalbos tyrimo procedūros etapas baigiasi tuo metu, kai Komisija priima vieną iš Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnyje numatytų sprendimų, taigi negalima atmesti prielaidos, kad nauji analizės elementai galėtų paaiškėti pasibaigus konkurso procedūrai, bet prieš Komisijai priimant su ja susijusį sprendimą.
- 99 Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš šio sprendimo 82 ir 83 punktų, tai, kad *Capricorn* pasiūlymo finansavimas buvo užtikrintas, buvo bent jau vienas iš veiksnių, pateisinusių *Nürburgring* turto jai pardavimą.
- 100 Apeliante nurodytos faktinės aplinkybės, apibendrintos šio sprendimo 94 punkte, nors ir susiklostė vėliau už *Nürburgring* turto pardavimą *Capricorn*, jei būtų patvirtintos, galėtų sukelti abejonių dėl už konkurso procedūrą atsakingų asmenų išvados, kad *Capricorn* pasiūlymo finansavimas buvo užtikrintas, taigi ir dėl šios procedūros skaidrumo ir nediskriminacinio pobūdžio, nes, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 157 punkto, kitas pasiūlymas buvo atmestas dėl finansavimo įrodymo trūkumo.
- 101 Iš tiesų kyla toks klausimas: jei *Capricorn* turėjo užtikrintą pasiūlymo finansavimą, kodėl ji turėjo iš naujo derėtis dėl pardavimo kainos mokėjimo dalimis ir galiausiai negalėjo sumokėti antrosios dalies, o tai lėmė, kad *Nürburgring* turtas buvo perarduotas.

- 102 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė apeliančios nurodytą ir šio sprendimo 94 punkte apibendrintų faktinių aplinkybių svarbą vien dėl to, kad jos susiklostė vėliau, nei *Nürburgring* turtas buvo parduotas *Capricorn*. Vadinasi, apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo ketvirta dalis yra pagrįsta.
- 103 Galiausiai, ketvirtojo pagrindo penktoje dalyje apeliančios iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 173–176 punktuose atmetęs jos argumentus, apibendrintus to sprendimo 170 ir 171 punktuose, Bendrasis Teismas nepateikė pakankamų motyvų arba jų visai nenurodė.
- 104 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 170 punkte Bendrasis Teismas apibendrina keturis argumentus, kuriuos apeliančios pateikė ieškinio trečiojo pagrindo trečioje dalyje. Bendrojo Teismo teigimu, šie argumentai turėjo parodyti, kad ir *Capricorn* sumokėta *Nürburgring* turto kaina, ir šios kainos mokėjimo sąlygos apėmė pagalbos elementus, nes, pirma, 6 mln. EUR, gauti dėl *Nürburgring* administratoriaus bendro likutinio pertekliaus, turėjo būti įtraukti į pardavimo kainą, nors šis administratorius 2013 m. nurodė, kad nesitiki jokio pelno iš *Nürburgring* turto, antra, pardavimo kainos antros dalies mokėjimas buvo atidėtas, trečia, 25 mln. EUR bauda, kuri pirkimo sutartyje numatyta nesumokėjimo atveju, nebuvo sumokėta ir, ketvirta, vėlesnei pirkėjai *Nürburgring* turtas buvo perleistas per neskaidrią procedūrą.
- 105 To sprendimo 171 punkte Bendrasis Teismas apibendrina papildomą argumentą, kurią apeliančios pateikė tuo pačiu klausimu: kad sutartyje, pagal kurią *Nürburgring* turtas buvo išnuomotas *Capricorn* laikotarpiui nuo 2015 m. sausio 1 d., buvo numatyta pereinamojo laikotarpio situacija, atitinkanti galimą sąlygą, taikomas *Nürburgring* turto pardavimui *Capricorn*, įvykdymą, t. y. kad Komisija priimtų sprendimą, kuriuo būtų atmetama bet kokia rizika, kad minėto turto įgijėjas galėtų būti įpareigotas grąžinti pagalbą pardavėjoms, taigi nebuvo taikoma atvira, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė konkurso procedūra, todėl šios nuomos kaina neatitiko rinkos kainos ir apėmė naujus pagalbos elementus. Pardavėjos ir *Capricorn* susitarė, jog minėtos nuomos mokesčiai bus išskaičiuojami iš *Nürburgring* turto pardavimo kainos iki visiško pardavimo dienos.
- 106 Atsakydamas į šiuos argumentus Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 173 punkte tik nurodė, kad „[d]ėl [šio sprendimo] 138–158 punktuose išdėstytų motyvų nėra pagrindo manyti, jog Komisijai turėjo kilti abejonių dėl konkurso procedūros skaidrumo ir nediskriminacinio pobūdžio“. Minėto sprendimo 174 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad iš tų pačių priežasčių taip pat matyti, jog „Komisijos analizė, kurią atlikus buvo priimtas antrasis ginčijamas sprendimas, galėjo išsklaidyti abejones dėl pranašumo, kuris įgijėjai buvo suteiktas *Nürburgring* turto nuomos sutarties pagrindu, ar dėl kitų šio turto pardavimo kainos mokėjimo sąlygų“.
- 107 Kaip išvados 115 punkte pažymėjo generalinis advokatas, priešingai, nei reikalaujama pagal šio sprendimo 36 punkte nurodytą jurisprudenciją, tokie motyvai net ir netiesiogiai neatsako į apeliančios argumentus, apibendrintus skundžiamo sprendimo 170 ir 171 punktuose, ir neleidžia suprasti Bendrojo Teismo samprotavimų taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimto sprendimo motyvus, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę.
- 108 Iš tiesų skundžiamo sprendimo 138–158 punktuose nurodyti motyvai, į kuriuos Bendrasis Teismas padarė nuorodą to sprendimo 173 punkte, susiję, pirma, su konkurso procedūros neskaidrumu ir diskriminaciniu pobūdžiu, atsižvelgiant, be kita ko, į finansinių duomenų skaidrumo stoką, vertinimo kriterijų ir jų taikymo skaidrumo ir nediskriminacinio pobūdžio

stoką, taip pat pardavimo procedūros tęsimą po *Nürburgring* turto perdavimo *Capricorn*, ir, antra, su *Capricorn* pasiūlymo finansavimo klausimu. Taigi iš jų negalima suprasti, kodėl buvo atmesti minėto sprendimo 170 ir 171 punktuose apibendrinti apeliančios argumentai.

- 109 Vadinasi, reikia daryti išvadą, kad skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su tuo, kad Bendrasis Teismas atmetė šiuos argumentus. Taigi ketvirtojo pagrindo penkta dalis yra pagrįsta.
- 110 Šiomis aplinkybėmis, nesant reikalo nagrinėti ketvirtojo pagrindo pirmos ir trečios dalių, taip pat penktojo pagrindo, reikia patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 111 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas gali, jei panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 112 Šioje byloje, atsižvelgdamas į tai, kad apeliančios ieškinys dėl panaikinimo byloje T-373/15 grindžiamas pagrindais, dėl kurių Bendrajame Teisme vyko teisminiai ginčai ir kuriuos nagrinėjant nereikia imtis jokių papildomų proceso organizavimo ar pasirengimo nagrinėti bylą priemonių, Teisingumo Teismas mano, kad šį ieškinį galima išnagrinėti šioje bylos stadijoje ir dėl jo reikia priimti galutinį sprendimą (pagal analogiją žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130 punktą) laikantis jam pateikto spęsti ginčo, t. y. prašymo panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, ribų (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 134 punktą).
- 113 Reikia priminti, kad antrasis ginčijamas sprendimas yra sprendimas nepateikti prieštaravimų, pagrįstas Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalimi, kurio teisėtumas priklauso nuo to, ar kyla abejonių dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su vidaus rinka.
- 114 Kadangi esant tokių abejonių turi būti pradėta formali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys, reikia pripažinti, kad kiekviena suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su tokio sprendimu. Asmenys, kurie turi SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytas procedūrinės garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, kai turi galimybę Sąjungos teisme ginčyti sprendimą nepateikti prieštaravimų (2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 115 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Europos Sąjungos Bendrasis Teismas neturi aiškinti ieškovo ieškinio, kuriuo ginčijamas tik pagalbą įvertinančio sprendimo pagrindumas, taip, kad juo iš tiesų siekiama apsaugoti iš SESV 108 straipsnio 2 dalies kylančias ieškovo procesines teises, jei ieškovas aiškiai nesuformulavo pagrindo, kuriuo siekiama tokio tikslo, antraip būtų pakeistas tokio ieškinio dalykas (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 55 punktą). Vis dėlto, kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų, jis iš esmės ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl atitinkamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytos

formalios tyrimo procedūros, pažeidžiant ieškovo procesines teises, nors tą reikėjo padaryti dėl kilusių abejonų dėl šios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka. Taigi siekdamas, kad jo prašymas panaikinti sprendimą būtų patenkintas, ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turėjo preliminariniu tyrimo etapu, turėjo kilti tokių abejonų, tačiau šie argumentai negali pakeisti ieškinio dalyko. Iš to matyti, kad Sąjungos teismas gali išnagrinėti ieškovo pateiktus argumentus dėl esmės, siekdamas patikrinti, ar jie taip pat pateikia įrodymų, pagrindžiančių šio ieškovo pateiktą ieškinio pagrindą, kuriuo aiškiai tvirtinama, kad esama abejonų, pateisinančių formalios tyrimo procedūros pradėjimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 56 ir 59 punktus).

- 116 Šioje byloje apeliančės, kaip „suinteresuotosios šalies“, statusas, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, jau buvo pripažintas šio sprendimo 67 punkte. Grįsdama savo ieškinį ji nurodė devynis pagrindus. Išskyrus septintąjį pagrindą, kuriuo grindžiamas prašymas panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, kiti pagrindai nurodyti grindžiant prašymą panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą.
- 117 Penktasis ir aštuntasis pagrindai aiškiai grindžiami apeliančės procesinių teisių pažeidimu, nes Komisija nepradėjo SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros, nors dėl *Nürburgring* turto pardavimo mažesne nei rinkos kaina ji turėjo padaryti išvadą, kad pirkėjai buvo suteikta pagalba.
- 118 Siekiant priimti sprendimą dėl šių pagrindų, remiantis šio sprendimo 115 punkte nurodyta jurisprudencija, pirmiausia reikia kartu išnagrinėti pirmojo pagrindo pirmą ir trečią dalis ir antrąjį pagrindą, iš esmės grindžiamus tuo, kad Komisija klaidingai įvertino *Capricorn* pasiūlymo finansavimo patvirtinimą.

Šalių argumentai

- 119 Pirmojo pagrindo pirmoje ir trečioje dalyse ir antrajame pagrinde apeliančė teigia, kad Komisijos išvada, pateikta galutinio sprendimo 50, 51, 266, 271 ir 273 konstatuojamosiose dalyse, pagal kurią *Capricorn* pateikė *Deutsche Bank* finansinį įsipareigojimą dėl 45 mln. EUR paskolos, yra akivaizdžiai klaidinga, nes iš 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašto sąlygų matyti, kad jis nebuvo privalomas.
- 120 Ji priduria, kad galutinio sprendimo 79 išnaša įrodo, jog Komisija žinojo apie šio sprendimo 94 punkte minimą 2014 m. rugpjūčio 13 d. susitarimą, sudarytą tarp *Nürburgring* bankroto administratoriaus, pardavėjų ir *Capricorn*, kuriame, be kita ko, numatyta *Capricorn* atidėti antros pardavimo kainos dalies mokėjimą. Šis susitarimas įrodo, kad *Capricorn* pasiūlymo finansavimas nebuvo patvirtintas.
- 121 Komisija ginčija šiuos argumentus. Ji remiasi 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* raštu, kuriame, be kita ko, kelis kartus minimas *Deutsche Bank* „įsipareigojimas“, todėl ji mano, kad nepadarė akivaizdžios šio rašto vertinimo klaidos.
- 122 Dėl 2014 m. rugpjūčio 13 d. susitarimo ji pažymi, kad priimdama galutinį sprendimą neturėjo šio susitarimo teksto; jis jai nebuvo pateiktas per administracinę procedūrą. Galutinio sprendimo 79 išnašoje pateikta informacija buvo gauta iš Vokietijos Federacinės Respublikos pranešimo. Bet kuriuo atveju ji pabrėžia, kad antrojo ginčijamo sprendimo negrindė tuo, jog to sprendimo priėmimo metu *Deutsche Bank* pateiktas finansavimo įrodymas vis dar egzistavo.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 123 Reikia pažymėti, kad siekdama paneigti tai, jog *Capricorn* buvo suteikta neteisėta pagalba įsigyjant *Nürburgring* turta, Komisija turėjo įsitikinti, kad šis įsigijimas buvo atliktas už rinkos kainą atitinkančią kainą, o taip būtų tuo atveju, jei būtų galima patvirtinti, kad konkurso procedūra buvo atvira, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė.
- 124 Kaip jau pažymėta šio sprendimo 82 punkte, vienas iš veiksnių, į kuriuos buvo atsižvelgta siekiant atrinkti *Nürburgring* turto pirkėją, buvo jo pasiūlymo finansavimo patvirtinimas.
- 125 Iš tiesų iš galutinio sprendimo 116 konstatuojamosios dalies matyti, kad kitas konkurso dalyvis, kuris Komisijai pateikė skundą, per konkurso procedūrą pasiūlė viso *Nürburgring* turto pirkimo kainą, kuri buvo didesnė už *Capricorn* pasiūlytą kainą. Iš galutinio sprendimo 272 konstatuojamosios dalies matyti, kad šis pasiūlymas buvo atmestas dėl to, jog nebuvo finansavimo įrodymų.
- 126 Pagal galutinio sprendimo 273 konstatuojamąją dalį tik du pasiūlymai buvo laikomi turinčiais užtikrintą finansavimą, t. y. *Capricorn* ir kito konkurso dalyvio pasiūlymas. Vis dėlto, kadangi tiek šio kito konkurso dalyvio užtikrinto finansavimo dydis, tiek jo siūloma pardavimo kaina buvo mažesni už *Capricorn* pasiūlytuosius, galiausiai buvo atrinktas *Capricorn* pasiūlymas.
- 127 Darytina išvada, kad, jei paaiškėtų, jog buvo klaidingai nuspręsta, kad *Capricorn* turėjo patvirtintą finansavimą jos pasiūlymui, nors iš tikrųjų taip nebuvo, ši aplinkybė galėtų sukelti abejonių dėl, be kita ko, konkurso procedūros nediskriminacinio pobūdžio, nes ji galėtų įrodyti, kad *Capricorn* buvo palankiau vertinama, kadangi, skirtingai nei bent jau vieno kito konkurso dalyvio, kuris negalėjo pateikti pasiūlymo finansavimo įrodymo patvirtinimo, atveju, *Capricorn* pasiūlymas nebuvo atmestas.
- 128 Taigi, kilus abejonių dėl *Capricorn* pasiūlymo finansavimo patvirtinimo, kurių nebuvo galima išsklaidyti, Komisija privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą ir negalėjo priimti sprendimo nepateikti prieštaravimų, kaip antai antrojo ginčijamo sprendimo.
- 129 Reikia konstatuoti, kad apeliančės nurodytos aplinkybės įrodo tokių abejonių egzistavimą.
- 130 Pirma, dėl šio sprendimo 87–91 punktuose išdėstytų motyvų Komisija negalėjo nuspręsti, kad 2014 m. kovo 10 d. *Deutsche Bank* rašte buvo įtvirtintas privalomas įsipareigojimas finansuoti.
- 131 Antra, kaip teigia apeliančė, iš galutinio sprendimo 79 išnašos matyti, kad *Capricorn* nesumokėjo antrosios pardavimo kainos dalies per nustatytą terminą ir kad 2014 m. rugpjūčio 13 d. susitarimu, sudarytu tarp *Nürburgring* bankroto administratoriaus, pardavėjų ir *Capricorn*, šios dalies mokėjimas buvo atidėtas vėlesnei datai mainais už *Capricorn* mokamas palūkanas ir papildomų garantijų suteikimą. Jeigu *Capricorn* pasiūlymo finansavimas iš tikrųjų būtų buvęs užtikrintas, ji būtų galėjusi sumokėti antrąją pardavimo kainos dalį per nustatytą terminą ir nebūtų turėjusi derėtis dėl jos mokėjimo atidėjimo.
- 132 Taigi, nesant reikalo nagrinėti likusių argumentų, kuriuos apeliančė pateikė grįsdama savo ieškinį, kiek juo siekiama panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, darytina išvada, kad klausimo, ar *Nürburgring* turto pardavimas *Capricorn* reiškė su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos

suteikimą šiai bendrovei, vertinimas sukėlė abejonių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnį, dėl kurių Komisija turėjo pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

133 Vadinasi, reikia patenkinti ieškinį ir panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

134 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas.

135 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

136 Šioje byloje reikia taikyti pastarąją nuostatą tiek, kiek apeliacinis skundas atmetamas dėl tos dalies, kuri susijusi su skundžiamu sprendimu, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą; tačiau apeliacinį skundą reikia patenkinti dėl tos dalies, kuri susijusi su skundžiamu sprendimu, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, o Teisingumo Teismas šį sprendimą panaikino.

137 Taigi reikia nurodyti, jog kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2019 m. birželio 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Ja zum Nürburgring / Komisija* (T-373/15, EU:T:2019:432) tiek, kiek juo Europos Sąjungos Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti 2014 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimo (ES) 2016/151 dėl valstybės pagalbos SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), kurią Vokietija suteikė *Nürburgring*, 1 straipsnio paskutinę įtrauką.

2. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.

3. Panaikinti 2014 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimo (ES) 2016/151 dėl valstybės pagalbos SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), kurią Vokietija suteikė *Nürburgring*, 1 straipsnio paskutinę įtrauką.

4. *Ja zum Nürburgring eV* ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.